

opgaver. Det skal senest tre år efter indlæsningen undersøges, om det er nødvendigt fortsat at opbevare de pågældende oplysninger. Personoplysninger vedrørende mistænkte og dømte må højst lagres tre år i analysedata-baserne i overensstemmelse med art. 21, stk. 3. Der henvises i det hele til konventionens artikel 21.

Europol skal herudover bl.a. overholde principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og anbefaling R (87) 15 af 17. september 1987 om politiets anvendelse af personoplysninger. Supplerende regler om datasikkerhed, databeskyttelse og klassifikation af oplysninger i Europol vil blive udstedt i medfør af konventionen.

Europol kan videregive lagrede personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer, hvis dette er nødvendigt for i de enkelte tilfælde at forebygge eller bekæmpe kriminalitet, der henhører under Europol's kompetence, og vedkommende tredjeland eller organisation sikrer et tilstrækkeligt højt beskyttelsesniveau. Hvis Europol har modtaget de pågældende oplysninger fra en medlemsstat, må Europol kun videregive oplysningerne, hvis den pågældende medlemsstat giver sit samtykke hertil. Stammer oplysningerne ikke fra en medlemsstat, skal Europol sikre sig, at videregivelse ikke forhindrer en medlemsstat i at udføre opgaver, der henhører under dens kompetence, og at videregivelsen ikke bringer medlemsstatens sikkerhed eller offentlige orden i fare eller på anden måde risikerer at skade den. Der henvises til konventionens artikel 18.

Konventionen indeholder endvidere regler om registreredes egenaces (registerindsigt) hos Europol. Retten til egenaces afgøres som udgangspunkt i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende gør den gældende. Europol kan dog afslå udlevering af registeroplysninger, hvis det er nødvendigt, for at Europol kan udføre sine opgaver behørigt, for at beskytte medlemsstaternes sikkerhed, den offentlige orden eller for at bekæmpe strafbare handlinger, eller for at beskytte tredje-mands rettigheder og friheder. Der henvises til konventionens artikel 19.

Endvidere indeholder konventionen regler om erstatning for skader, der påføres en person på grund af retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger, som er lagret i eller behandlet af Europol, jf. konventionens artikel 38.

2.4. Europol's organisation.

Europol, der vil få status som en juridisk person, skal have hjemsted i Haag. Europol ledes af en di-

rektør, der udnævnes af Rådet, jf. konventionens artikel 29. Endvidere oprettes der som øverste myndighed for Europol et såkaldt Styrelsesråd. Styrelsesrådet, som består af en repræsentant fra hver medlemsstat, medvirker ved udformningen af de nødvendige gennemførelsesbestemmelser til konventionen og træffer en række overordnede beslutninger vedrørende Europol's løbende organisation. Der henvises til konventionens artikel 28.

Endelig opretter Europol-konventionen en uafhængig fælles kontrolinstans, som har til opgave at overvåge Europol's virksomhed for at sikre, at registrerede personers rettigheder ikke krænkes ved lagring, behandling og anvendelse af oplysninger, som Europol er i besiddelse af. Enhver kan anmode den fælles kontrolinstans om at undersøge, om de oplysninger om vedkommende, som Europol er i besiddelse af, er lagret og indsamlet samt behandles og anvendes på lovlig vis. Den fælles kontrolinstans består af højst to medlemmer fra hver medlemsstat, jf. konventionens artikel 24.

2.5. Danske politimyndigheders kontakt med Europol.

Efter konventionen skal forbindelsen mellem dansk politi og Europol ske gennem en såkaldt national enhed, jf. konventionens artikel 4.

Den nationale enhed skal navnlig videregive oplysninger til Europol med henblik på lagring i Europol's registre og meddele Europol de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Europol's opgaver. Endvidere skal den nationale enhed udnytte og videregive oplysninger fra Europol til brug for de nationale politimyndigheder. Endelig kan den nationale enhed anmode Europol om rådgivning, oplysninger og analyser.

Hver national enhed skal udstationere mindst én forbindelsesofficer ved Europol, jf. konventionens artikel 5. Forbindelsesofficererne bidrager til udveksling af oplysninger mellem de nationale enheder ved at videregive oplysninger fra deres respektive nationale enheder til Europol og fra Europol til deres nationale enheder. De samarbejder med Europol's personale, ligesom de har adgang til søge oplysninger i Europol's edb-baserede datasamlinger i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. Forbindelsesofficerernes forhold reguleres – medmindre andet er fastsat i konventionen – af reglerne i det medlemsland, hvorfra de er udsendt.

Som det fremgår af lovforslagets § 2, foreslås det, at rigspolitechefen udpeges som dansk national enhed efter konventionen.